

Da se predstavim, kdo, kaj in zakaj sem ali *quo vadis*, Bole?

Iz prve jame sem prilezel leta 73. Visok sem meter 73 in nosim čevlje številka 73, ma hecam se, nosim številko 40,5. Otroštvo sem preživel v Metliki, ker sem se srečal z drugo jamo v mojem življenju, Kaburovo jamo. Raziskovanje te jame je bilo zame neverjetna dogodivščina, enakovredna avanturam Indiane Jonesa. Kasneje sem spoznal, da je to le ena navadna čurka. Pravim jamarjem sem se pridružil leta 2001, ko sva z ženo, ki je tudi jamarka, torej sva 100-odstotna jamarska družina, na vinskem sejmu v Ljubljani v treznem stanju spoznala markantnega jamarja, člana JKŽ, ki naju je povabil v jamarsko šolo. Isto leto sem opravil tudi jamarski izpit in pridobil naziv **mlajši jamar**, kar sem in bom ostal za vedno, mislim jamar in to mlajši, vsaj po srcu, če ne drugače. Od začetka jamarske kariere sem član JKŽ, bil sem tudi predsednik kluba, član nadzornega odbora in sem aktualni gospodar. Že od leta 2002 aktivno sodelujem pri klubskih jamarskih šolah, bodisi kot pomočnik ali vodja. Sem **jamarski inštruktor** in **jamarski reševalec**. Udeležil sem se tudi tečaja reševalnih tehnik francoske reševalne službe. Opravil sem izpit za mlajšega alpinističnega pripravnika in potapljaški izpit po PSS. Bil sem član in vodja več mednarodnih jamarskih odprav. Sem aktualni svetovni prvak v ožinanju, prehod skozi 15-centimetrsko ožino, in svetovni prvak v 30-metrskem plezanju s podajanjem vrvi. Oba dosežka sem osvojil na SpeleOlympics na zadnjem mednarodnem speleološkem kongresu v Brnu. Sem tudi krvodajalec in bolničar. Imam izpit A in B kategorije, tudi izpit za motokultivator, čeprav še nikoli nisem sedel nanj. Imam opravljen izpit za slepo tipkanje in udarjam po tipkovnici s hitrostjo 200 znakov na minuto, tako vsaj piše na potrdilu. Znam vstopati in izstopati iz helikopterja (modul A), iz letala, ladje, čolna, avtobusa in seveda vlaka, saj sem ja »ajzenponar«. Sem član društva Rimskih nostalgikov, nisem pa član nobene politične stranke. Spremljam razvoj jamarstva pri nas in v tujini. Razumem in govorim angleški in nemški jezik ter jugoslovanske jezike. Poslušam jazz, srednjeveško glasbo in stari rock. Ne gledam televizije, nimam pametnega telefona, a s pametjo uporabljam star mobilni telefon, računalnik in internet. Ne ukvarjam se z nominacijami, selfiji in tviti, raje preberem kako dobro knjigo, recimo Kratek dnevnik jamarskega zasvojenca, Menuet za kitaro, Mojca Pokrajculja. Sem bolj tuzemski podzemski tip, ki z obema bosima nogama trdno stoji na zemlji, svobodomiselni erotoman, ljubitelj čaja in začimb. Skratka, **jamar**, ki se požvižga na egotrip ter tipe ljudi, ki furajo egotrip, se delajo in imajo za pametnejše celo od tistih, ki mislijo, da so pojedli vso pamet tega sveta. Vsakemu sem pripravljen odpustiti napake, ki jih je pripravljen priznati in odpraviti, vem pa, da je marsikomu težko napako priznati, kaj šele se za njo opravičiti in se spremeniti. Ljubim jame, jamarke, jamice in jamarje, vseh barv kombinezonov in to ne glede na to, ali ljubijo jamarke jamarke ali jamarje in obratno.

Še moje videnje oziroma smernice dela izobraževalne službe. Jamarskega znanja med inštruktorji jamarstva zagotovo ne manjka, potrebno pa ga je **poenotiti** in dati poseben **poudarek podajanju znanja**, saj, kot opažam, marsikateri inštruktor ne zna razlagati. Na samih izpitih je potrebna večja **strogost**, seveda poštena in v mejah normale. Zavedati se moramo, da tisti, ki opravi izpit, dobi potrdilo, da je sposoben hoditi v jame, neznanje pa lahko vodi v nesrečo. Potrebne so manjše **dopolnitve** pri izpitih za naziv jamar pripravnik in večje dopolnitve pri izpitu za pridobitev naziva inštruktor jamarstva. Vsakoletno **potrjevanje** statusa inštruktorja. Uvajanje **novosti** in **seznanjanje** širše jamarske javnosti s temi novimi znanji. Otroci so naše največje bogastvo in znanje vpijajo kot spužve, zato bi velik poudarek dal tudi izobraževanju mladih in mlajših jamarjev. In seveda jara kača, **učbenik**. Ker nihče ne more vedeti vsega, upam na dvosmerno **kommunikacijo** med izobraževalno službo in vsemi jamarji, saj bi bil kot vodja le enak med enakimi. Torej, če povzamem z besedami sira Winstona Churchilla: "*I have nothing to offer but blood, toil, tears and sweat.*"

Vem, da nihče ne ugaja vsem, a vseeno: **volte mene, zakaj ja vas mam rad**, pa srečno v jamah in drugače.

Z jamarskim srečno, Boštjan Vrvišar Bole

Boštjan Vrvišar

